

ת"פ (קריות) 36913-09-21 - מדינת ישראל נ' פדווא חמאדה -10

ת"פ (קריות) 36913-09-21 - מדינת ישראל נ' פדווא חמאדה -10 שלום קריות

ת"פ (קריות) 36913-09-21

מדינת ישראל

נגד

פדווא חמאדה -10

באמצעות ב"כ עו"ד רסלאן מחאג'נה

בית משפט השלום בקריות

[29.10.2024]

כב' הש' זאיד פלח

גזר - דין

כתבי האישום

1. הנאשמת הורשעה בביצוע עבירות המפורטות על גבי 7 כתבי אישום, בהתאם לפירוט הבא:

ת"פ 36913-09-21: הנאשמת הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפת עובד ציבור - עבירה על סעיף 382א (א) לחוק העונשין - בהתאם לעובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום הנאשמת הייתה אסירה בכלא דמון, וביום 21.6.21, בסמוך לשעה 10:30, עת המתונה הנאשמת לבדיקה פסיכיאטרית בכלא מעלה כרמל, היא ביקשה לשתות כוס מים, התרוממה מכיסאה, שפכה את יתרת המים על הסוהרת יסמין יאצמינוב, אשר עמדה מצד ימין שלה, תוך שהיא מניפה את ידה לכיוון פניה של הסוהרת. בהמשך, עת הורדה מרכב הליווי של שב"ס, הסתובבה הנאשמת לצד שמאל וירקה בפניה של הסוהרת בת-אל חייט.

ת"פ 46452-12-21: הנאשמת הורשעה בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, בכך שביום 11.5.21 בסמוך לשעה 08:00, הגיע מר זוהיר ספא מנהל אגף 3 בכלא דמון, לאגף בו שהתה הנאשמת, וביקש להיכנס לתא שלה לצורך התקנת חלון. הנאשמת התנגדה לכניסתו וביקשה למנוע זאת, על כן שפכה עליו דלי מים קרים.

ת"פ 15090-04-21: הנאשמת הורשעה בביצוע מעשים המפורטים על גבי שלושה אישומים:

אישום מס' 1 - תקיפת עובד ציבור - בהיות הנאשמת אסירה בכלא דמון, בתאריך 10.11.20, בסמוך לשעה 10:30, במהלך חיפוש חצי שנתי שיגרתי, התקרבה הסוהרת סמל דניאלה טרטכמן לתא בו שהתה הנאשמת, ובטרם החלה חיפוש, שפכה הנאשמת מחלון דלת התא אבקת כביסה לעבר פניה של הסוהרת.

אישום מס' 2 - תקיפת עובד ציבור - בתאריך 25.1.21, ניגשו הסוהרים אופק אסיג, האיל עבאס ואשרף חשאן (להלן: "הסוהרים") לתא בו שהתה הנאשמת ובדקו את הסורגים והמבנה, ומשיצאו מהתא, הנאשמת תקפה אותם בכך ששפכה עליהם מים וסבון לעבר גופם ופגעה בעיניהם.

אישום מס' 3 - תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, והיזק לרכוש במזיד - עבירה על סעיף 452 לחוק העונשין - בזמנים הרלבנטיים לכתב האישום שימשה מעין לוזיקין (להלן: "המתלוננת") כסוהרת בטחון בבית סוהר דמון. בתאריך 9.6.20, בסמוך לשעה 10:28, עת עמדה המתלוננת מחוץ לתא של הנאשמת, כשדלת הכניסה פתוחה לרווחה, ואז יצאה הנאשמת מהתא ותקפה את המתלוננת באופן שהכתה במכת אגרוף בפניה ושברה את משקפי הראיה שהרכיבה המתלוננת. כתוצאה ממעשיה של הנאשמת, נגרמו למתלוננת חבלות בפניה בדמות נפיחות קלה מתחת לעין ימין, אודם בעין ימין, עם רגישות במישוש וכאבים, וכן נגרם נזק למשקפי הראיה של המתלוננת.

ת"פ 17032-02-21: הנאשמת הורשעה בביצוע העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ותקיפת עובד ציבור - בהתאם לעובדות כתב האישום, ובהיות הנאשמת אסירה בכלא דמון, שימשה דניאלה טרטכמן (להלן: "המתלוננת") כסוהרת בטחון בבית הסוהר. בתאריך 13.11.20, בסמוך לשעה 20:45, עת שהתה הנאשמת בתא הפיקוח וביקשה לצאת לשירותים, הוצאה מתא הפיקוח לאחר שנאזקה בידיה וברגליה ע"י המתלוננת, הועברה לשירותים, שם היא חילצה את רגליה מאזיקי הרגליים וזרקה את אזיק הרגליים על המתלוננת ופגעה בזרועה הימנית. כתוצאה ממעשיה של הנאשמת, נחבלה המתלוננת בזרועה הימנית כאשר נגרם לה חתך שטחי בזרוע ימין ללא דימום.

ת"פ 31922-03-21: הנאשמת הורשעה בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, בכך, שבהיותה אסירה בכלא דמון, בתאריך 11.11.20, בסמוך לשעה 06:45, היא הוצאה, לבקשתה, לשירותים על ידי סוהר הביטחון היתאם שרף ומפקד המשמרת יוליאן יבסייב, ובזמן שהמתניו לה מחוץ לשירותים, יצאה הנאשמת כשהיא אוחזת בידה מקל מעץ, ותקפה את הסוהר היתאם באמצעות המקל ופגעה בידו.

ת"פ 55431-03-21: הנאשמת הורשעה בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, בכך שבהיותה אסירה בבית מעצר קישון, בתאריך 12.8.20, בשעה 08:00 או בסמוך לכך, במהלך ביקורת שגרתית, בתאה של הנאשמת שבוצעה על ידי מנהל האגף, הקצין נתנאל וקנין (להלן: "המתלונן"), תקפה אותו הנאשמת, באופן שהכתה אותו בראשו ובידו באמצעות מגב שאחזה בידה. בהמשך ולאחר ששברה את מקל המגב, המשיכה לחבוט באמצעות המגב במתלונן, תוך שהיא גורמת במזיד לשבירת משקפי הראייה שהיו על ראשו ושניים מוערך ע"י המתלונן בכ- 2000 ₪. בנוסף, תקפה הנאשמת את המתלונן באופן שלקחה דלי מים ושפכה עליו את תכולתו וניסתה לתקוף אותו באמצעות קומקום שאחזה בידה בכך שניסתה להשליכו לעבר המתלונן, אך המתלונן הצליח למנוע בעדה לעשות כן. לאחר שהגיעו לתא סוהרים נוספים על מנת לסייע בכבילת הנאשמת, המשיכה הנאשמת להשתולל ולהתנגד תוך שבשל התנגדותה גרמה לסוהר מיקי בן חמו לנפוחות באצבעות 4-5 בכך ימין ולהגבלת תנועה.

ת"פ 76252-01-23: הנאשמת הורשעה בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, בכך שבהיותה אסירה בכלא דמון, ביום 16/11/22 סמוך לשעה 11:10, וכאשר הסוהרת בר ציפורה פתחה את תאה של הנאשמת, שפכה עליה הנאשמת דלי מים קרים עם סבון, וגרמה לצריבה חזקה בעיניה.

טיעונים לעונש מטעם ב"כ המאשימה

2. ב"כ המאשימה התייחסה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירות, כפי שאלה תוארו בכתבי האישום השונים, לפסיקה הנוהגת, תוך שהתייחסה למספר פסקי דין, אליהם אתייחס בפרק הדיון וההכרעה. ב"כ המאשימה טענה עוד, שיש לראות את עניינה של הנאשמת בחומרה רבה יותר מאשר המקרים שהובאו בפסיקה אליה התייחסה, מאחר והנאשמת ביצעה עבירות רבות, ומאחר ומדובר באישומים נפרדים. עוד נטען, שהנאשמת היא מבצעת יחידה, שהיא תקפה את הסוהרים כשהיא מרצה מאסר בפועל בכלא, שלא הרתיע אותה מביצוע עבירות נוספות, והיא תקפה את הסוהרים שעה שביצעו את עבודתם כדין, והעבירות היו סמוכות האחת לאחרת. ב"כ המאשימה התייחסה להרשעתה האחרונה של הנאשמת משנת 2018, בעבירות של החזקת אגרופן או סכין וניסיון השחתת הגוף, בגינה היא מרצה מאסר בפועל לתקופה של 10 שנים.

3. ב"כ המאשימה המשיכה וטענה, כי מסוכנותה של הנאשמת גבוהה מאוד, וכי התנהגותה היא אלימה וחסרת כל רסן. עוד נטען, שמדובר בנאשמת עבריינית רציוויסטית, שבחרה בדרך העבריינית כדרך חייה. עוד נטען, שלא הוגש תסקיר בעניינה של הנאשמת, אין המלצה טיפולית, על כן אין לה אופק טיפולי-שיקומי ואין מקום לבוא לקראתה.

4. בנוגע למתחם העונש ההולם, ב"כ המאשימה טענה כי לאור העובדה שהמעשים הם נפרדים ושונים בזמן ובמקום, היא עותרת לקביעת מתחמים נפרדים לכל אחד מהאישומים, בהתאם לפירוט זה:

ת"פ 36913-09-21 - מאסר בפועל הנע בין 6-14 חודשים.

- ת"פ 46542-12-21 - מתחם ענישה הנע בין מע"ת ועד 8 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 15090-04-21 - אישום ראשון - מתחם ענישה הנע בין 4-12 חודשי מאסר בפועל. אישום שני - מתחם ענישה הנע בין מע"ת ועד 8 חודשי מאסר בפועל. אישום שלישי - מתחם ענישה הנע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 17032-02-21 - מתחם ענישה הנע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 31922-03-21 - מתחם ענישה הנע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 55431-03-21 - מתחם ענישה הנע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 76252-01-23 - מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.
5. בנוגע לסטייה ממתחם העונש הראוי, ב"כ המאשימה טענה כי נוכח העדר תסקיר של שירות המבחן, אין לסטות מהמתחם לקולא.
6. בסוף טיעוניה, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת את העונשים הבאים:
- ת"פ 36913-09-21 - מאסר בפועל שלא יפחת מ-12 חודשים.
- ת"פ 46542-12-21 - מאסר בפועל שלא יפחת מ-6 חודשים.
- ת"פ 15090-04-21 - אישום ראשון - מאסר בפועל שלא יפחת מ-10 חודשים. אישום שני - מאסר בפועל שלא יפחת מ-6 חודשים. אישום שלישי - מאסר בפועל שלא יפחת מ-12 חודשים.
- ת"פ 17032-02-21 - מאסר בפועל שלא יפחת מ-12 חודשים.
- ת"פ 31922-03-21 - מאסר בפועל שלא יפחת מ-12 חודשים.
- ת"פ 55431-03-21 - מאסר בפועל שלא יפחת מ-12 חודשים.
- ת"פ 76252-01-23 - מאסר בפועל שלא יפחת מ-6 חודשים.
- ב"כ המאשימה ביקשה שהמאסרים יצטברו זה לזה, וזאת במצטבר למאסר בו הייתה הנאשמת נתונה, טרם שחרורה במסגרת עסקת שחרור חטופים. בנוסף עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשמת מאסר מותנה משמעותי ומרתיע, וכן לחייבה בתשלום קנס ופיצוי למתלוננים. טיעונים לעונש מטעם ב"כ הנאשמת
7. ב"כ הנאשמת התייחס להודאת מרשתו המיידית, בכל התיקים שהיו תלויים ועומדים נגדה, לכך שהיא קיבלה אחריות על מעשיה, וחסכה בזמן שיפוטי. הסנגור עתר להסתפק במאסר מותנה, ולחילופין, ובאם בית המשפט יטיל מאסר בפועל, עתר הסנגור לריצויו בחופף לעונש בו הייתה נתונה, ולאחר שחרורה - עתר להסתפק במאסר מותנה.

8. הסנגור ציין כי הנאשמת הינה בת 36, נשואה ואם ל-5 ילדים. היא נעצרה בתיק הקודם ביום 12.8.17, כאשר לפני כן היא סייעה לבעלה בכלכלת הבית ועבדה כפקידה בבית מלון. עוד נטען, שמאז מעצרה בשנת 2017 ועד לביצוע העבירה הראשונה, הנאשמת לא עברה עבירות משמעת בתוך בית הסוהר, קרי עד לאמצע 2020. הסנגור ציין כי העבירות בהן הורשעה הנאשמת, התפרסו על פני מספר חודשים, והתבצעו באותו מקום ובאותו אופן, שהינו פגיעה בעובדי ציבור - סוהרים וסוהרות בבית הסוהר בו שהתה הנאשמת. הסנגור ציין כי כל כתבי האישום הוגשו בשנת 2021, למרות שחלק מהעבירות בוצעו ע"י הנאשמת בשנת 2020.
9. הסנגור המשיך וטען, שממועד ביצוע העבירות ועד למועד הטיעונים לעונש עברו מעל לשנתיים וחצי, ובתקופה זו היא לא ביצעה כל עבירה כנגד הסגל או כנגד אף גורם אחר בבית הסוהר בו היא שוהה. לטענת הסנגור עניין זה מהווה אינדיקציה לכך, שהיא הפנימה את חומרת מעשיה ולמדה לקח, והיא הייתה נתונה בהשגחתן של אסירות אחרות באגף.
10. הסנגור טען עוד, כי בגין כל העבירות שביצעה הנאשמת, ושביגנם הוגשו נגדה כתבי אישום, היא הועמדה לדין משמעתי, וקיבלה עונשים חמורים של הימצאות בבידוד והפרדות לתקופה ארוכה, וגם נמנעו ממנה ביקורי משפחות לתקופה לא קצרה. לדברי הסנגור, הוא אינו יכול לטעון לענישה כפולה, בשל הדין המשמעתי, אך ביקש להתחשב בכך בעת גזירת עונשה.
11. עוד טען הסנגור, כי ביום 2.12.21 הופנתה הנאשמת למרכז לבריאות הנפש, על מנת לבחון את כשירותה לעמוד לדין, ונקבע שהיא כשרה. יחד עם זאת, באותה חו"ד נקבע, כי הנאשמת חוותה מצוקה נפשית בתקופה שביצעה את העבירות נשוא האישומים, על רקע התקופה הממושכת בה היא נמצאת בכלא, וגעגועיה לילדיה. לדברי הסנגור, הנאשמת קיבלה טיפול פסיכיאטרי במסגרת בית הסוהר, והיא נטלה כדורים. הסנגור הפנה לפסיקה, ממנה עולה שבת המשפט התחשב במצבם הנפשי של נאשמים.
12. בנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם, הסנגור טען כי כתבי האישום מתארים מספר מקרים דומים במהותם, ושהתרחשו באותו מקום, על כן ביקש לראותם כחלק ממסכת עבריינית אחת, המתארת אירוע אחד, בנוסף לכתב האישום המצורף מבית משפט השלום בקרית, ומשכך לקבוע בגינם מתחם הולם אחד.
13. הסנגור ביקש לקבוע מתחם הנע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וזאת לאור גזרי הדין השונים, אליהם הפנה בטיעוניו, ושאליהם אתיחס בפרק הדין וההכרעה. הסנגור הוסיף וטען, שלאור הפסיקה אליה התייחס, הרף העליון של מתחם הענישה צריך להיות אף נמוך יותר, ולריצוי בעבודות שירות.
14. הסנגור טען עוד, כי העבירות בהן הורשעה הנאשמת, לא כללו איומים לעבר אנשי שירות בית הסוהר שבו שהתה, לא היה תכנון מוקדם לעבירות, שבוצעו בלהט של ויכוח בין הנאשמת לבין סוהרות וסוהרי בית הסוהר, ובהיות הנאשמת נתונה בתקופה זו במצב קשה. מכאן, ביקש הסנגור לדרג את העבירות שביצעה הנאשמת במדרג הנע בין הנמוך לבינוני מבחינת מסוכנות. עוד נטען, שהנאשמת הפנימה את חומרת מעשיה ולמדה את הלקח הנדרש.
15. בסוף טיעוניו עתר הסנגור להסתפק במאסר מותנה, ולחילופין - להטיל תקופת מאסר שתרוצה בחופף למאסר בו הייתה נתונה, ומששחררה במסגרת עסקת שחרור חטופים - להסתפק במאסר מותנה. הסנגור הדגיש את היות מרשתו מאושפזת בבית חולים פסיכיאטרי מאז שחרורה ממאסר, וביקש לקחת זאת בחשבון.
16. הנאשמת, במילתה האחרונה בטרם גזירת דינה, אמרה "אני לא יודעת. אני לא רוצה שתוסיף לי על העונש שלי". כל רצונה של הנאשמת הוא להקל בעונשה, והיא לא הצטערה על מעשיה, וספק בעיניי אם התנהגותה האלימה לא תימשך גם בעתיד.
- עדי האופי מטעם הנאשמת
17. מטעם הנאשמת העידו שני עדים: בעלה של הנאשמת, מר מונדר חמאדה, שהתייחס למצבה האישי והמשפחתי של רעייתו, הנאשמת, לכך שכאשר נעצרה היא הייתה בדיכאון שלאחר לידה, למצבה הנפשי, והוא אף הגיש לעיוני חו"ד רפואית, מטעם ד"ר שפיק מסאלחה, שסומנה על-ידי נ/1. העד ביקש להתחשב במצבה של רעייתו, ולהקל עימה ככל שניתן. עדה נוספת היא אימה של הנאשמת, וגם היא ביקשה להקל בעונשה של בתה, ולהתחשב במצבה האישי.
18. מטעם הנאשמת הוגשה, כאמור, חו"ד פסיכולוגית, מטעם ד"ר שפיק מסאלחה, ובה יש התייחסות למצבה האישי והנפשי של הנאשמת, ואף נערכה לה התרשמות קלינית, ובסוף חוות-הדעת המליץ ד"ר מסאלחה להסתפק במאסר שאינו ממושך, וכן להפנותה לאפיק טיפולי, וכן טיפול לילדיה. לקחתי בחשבון את תוכן חוות הדעת, לעניין העונש, אך בנוגע להמלצות הטיפוליות - יש להפנותם לגורמים הרלבנטיים.
- דין והכרעה

19. הנאשמת הורשעה בביצוע סדרת מעשי אלימות, במסגרתם תקפה עובדי ציבור, שהם סוהרות וסוהרים בשירות בתי הסוהר, והכל תוך כדי ריצוי עונש המאסר שהוטל עליה בתיק אחר, וכאשר הסוהרים מילאו את תפקידם כדין בבית הסוהר. מעשי הנאשמת החלו במחצית שנת 2020 והסתיימו לקראת סוף שנת 2022, כלומר נמשכו על פני כשנתיים וחצי. ריבוי המקרים בהם הפעילה הנאשמת אלימות כלפי עובדי הציבור, והתקופה הארוכה במהלכה בוצעו המעשים, מובילים למסקנה, שאין מדובר באירוע אחד, כפי שהסנגור ביקש לקבוע, אלא בסדרה של אירועים נפרדים אלה מאלה, ויש לקבוע בגין כל אחד מהם מתחם ענישה נפרד, וכן להטיל עונש נפרד בגין כל אירוע, בכדי להבהיר לנאשמת, שכל אירוע בו הייתה מעורבת, מוביל לענישה, וכל עונש שאטיל יצטבר לעונש הנוסף שאטיל, וזאת בכדי לתת ביטוי לסלידה ממעשי אלימות, בכלל, ואלימות כלפי ממלאי תפקידים כחוק, בפרט.
20. הנאשמת, במעשיה, פגעה בשלטון החוק ובצורך לכבדו, ועל כל חברה מתוקנת להוקיע מעשים כאלה, הפוגעים בערך החברתי הנ"ל, ולמנוע כל פגיעה בזולת ובמוסדות הציבור והמדינה. עוד פגעה הנאשמת בשלמות גופם של המתלוננים, ובזכותם הבסיסית לחיים שלווים, ובאוטונומיה שלהם על גופם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא חמורה.
21. תקיפת עובדי ציבור, שכל רצונם הוא למלא את תפקידם כדין וללא מפריע, היא חמורה, ולקיחת החוק לידיים, תוך פגיעה באלה השומרים על החוק ואוכפים אותו, חמורה שבעתיים. יש לאפשר לחברה לשמור על שלטון החוק ולכבד את זכויות הזולת, וכל פגיעה בסדר החברתי התקין, היא פגיעה בחברה בכללותה. חברה דמוקרטית נותנת את מבטחה בעובדי הציבור ובנציגי החוק, וטובת החברה מחייבת ענישת אלה המפירים את האיזון החברתי הראוי.
22. בקביעת מתחם הענישה ההולם את מעשי הנאשמת, לקחתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירות, אליהם אתייחס בהמשך, וכן את הפסיקה הנוהגת, כולל הפסיקה אליה התייחסו ב"כ שני הצדדים, ושעליה אעמוד להלן:
- ע"פ (מחוזי חיפה) 3287-08 מדינת ישראל נגד ברדוגו - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע העבירות הבאות: הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר, וצירף שלושה תיקים נוספים. בית משפט השלום דן אותו ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ערעור המדינה למחוזי התקבל, ועונש המאסר בפועל הוחמר ל- 15 חודשים.
- ת"פ (ב"ש) 1116-04-14 מדינת ישראל נ' אזאלדין - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת עובד ציבור בין כותלי הכלא, בכך שבהיותו אסיר, הכה בפניו של סוהר שלקח אותו למרפאה, והוא נדון למאסר בפועל למשך 11 חודשים.
- רע"פ 251/06 בועז אברהם נגד מדינת ישראל - הנאשם הורשע בתקיפת פקח עירוני שרשם לו דו"ח חנייה, איים עליו, וגרם לו לשבר באפו. בית משפט השלום דן את הנאשם למאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 5,000 ₪. ערעור הנאשם למחוזי נדחה, ובקשת ערעור שלו לעליון נדחתה.
- ע"פ 7670/09 (ת"א) אמיר קומע נגד מדינת ישראל - המערער הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירה של תקיפת עובד ציבור, בכך שכאשר רכבו נגרר ע"י פקח עירוני של עיריית תל אביב, הגיע המערער למקום והכה באגרופיו את הפקח, ניסה להשליך אבן לעבר הרכב אך נבלם ע"י חברתו שהייתה במקום. בתסקיר הומלץ שלא להטיל על המערער מאסר בפועל אלא להאריך את התנאי. בית המשפט דחה את המלצת התסקיר, הטיל על המערער 6 חודשי מאסר בגין העבירה בה הורשע בתיק הנוכחי, והפעיל בחופף את המאסר המותנה. בשל התנהגות המערער הגסה מול הממונה על עבודות השירות, בית המשפט קבע שהעונש ירוצה בכלא. הערעור על העונש נדחה.

ת"פ 7966-02-14 מ"י נ' שרף - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, בכך שבהיותו אסיר בכלא צלמון, הוא הכה את קב"ט בית הסוהר בפניו וגרם לו שריטה שטחית. הצדדים הגיעו להסדר טעון במסגרתו עתרה המאשימה להטלת עונש מאסר של חודש ימים, זאת במצטבר למאסר אותו הוא ריצה, וכן פיצוי. הסנגור עתר להסתפק במאסר לחודש, שירוצה בחופף ולהימנע מהטלת פיצוי. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ודן את הנאשם לחודש מאסר, לצד פיצוי בסך 500 ₪.

ע"פ (נצרת) 19762-08-16 משה בודהנה נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שתקף שני פקחים של רשות שמורות הטבע והגנים, באמצעות חכה, ואיים על אחד מהם. כתוצאה מהתקיפה, לאחד הפקחים נגרמו סימני חבלה עם שפשופים בכתף שמאל, בגב וכאבים במוות. על הנאשם הוטלו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי בסך 2000 ₪ למתלונן 1 ופיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן 2 והתחייבות כספית. ערעור למחוזי נדחה.

ת"פ 22329-02-13 משטרת ישראל נ' גבאי - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות איומים ותקיפת עובד ציבור, והוא נדון ל- 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי כספי בסך 1500 ₪. ערעור הנאשם התקבל, והמאסר בוטל, בשל מצבה הקשה של המשפחה.

ת"פ 26318-01-13 מדינת ישראל נ' אלבו - הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע שתי עבירות של תקיפת עובד ציבור, בכך שהגיע לבית הספר בו לומד בנו, התפרץ לכיתה בה לימד המתלונן, בשל החרמת מכשיר הטלפון של בנו, דרש מהמתלונן לצאת מהכיתה, וכשהמתלונן סרב, אחז הנאשם בחולצתו וגרר אותו אל מחוץ לכיתה, תוך שגידפו, ובהמשך דחף אותו על תאי האחסון, וכשיצא המתלונן לכיוון חדר המורים, אחז הנאשם בחולצתו, הצמידו לקיר וסטר לו בעורפו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ 58361-12-19 מדינת ישראל נגד גסל - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, במסגרת הסדר טעון, בעבירה של איומים, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ושימוש בכוח ובאיומים למנוע מעצר. לנאשם 5 הרשעות קודמות, גם בעבירות אלימות, והוא נדון ל- 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.

ת"פ 10043-10-19 מדינת ישראל נ' נאסר - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת עובד ציבור ואיומים, בכך שלאחר שסוהרים נכנסו לתאו על מנת לבצע חיפוש, החל הנאשם, שהיה כבול, להשתולל עם ידי ורגליו, ובעט בחוזקה ברגלו הימנית של אחד הסוהרים, ואיים עליו באומרו שישב עליו מאסר עולם. הנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ובמצטבר למאסר אותו הוא מרצה, וכן מאסר מותנה והתחייבות כספית.

- ת"פ 41043-07-17 מדינת ישראל נ' פאדי אלעברה - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, ב- 9 אישומים של איומים, העלבת עובד ציבור, תקיפת עובד ציבור וניסיון תקיפת עובד ציבור. העבירות בוצעו כלפי סוהרים, בעת שהנאשם היה אסיר, ולחובתו עבר פלילי עשיר. הוא נדון למאסר למשך 30 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי.
23. הפסיקה אליה התייחסתי לעיל מדגישה את הצורך בהטלת ענישה הכוללת רכיב של מאסר בפועל של ממש, בגין הפעלת אלימות כלפי עובדי הציבור, כך שבקשתו של הסנגור, להסתפק במאסר מותנה, בגין כל 7 כתבי האישום בהם הורשעה הנאשמת, היא בקשה בלתי מבוססת, וכך גם בקשתו החילופית להורות כי אם יוטל עונש מאסר, להורות על חפיפתו למאסר בו הייתה הנאשמת נתונה, עד לשחרורה, וגם לא מאסר שירוצה בעבודות שירות.
24. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמת לקחתי עוד בחשבון, את חלקה המלא בביצוע העבירות, הנזק שנגרם והנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מהם, הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את מעשיה האלימים כלפי הסוהרים, שהם סירובה לקבל את מרותם, וסירובה לכללי בית הסוהר, וייתכן גם כתוצאה ממאסרה הארוך ומריחוקה מילדיה.
25. לאחר ששקלתי את כל השיקולים הנדרשים, החלטתי, כפי שציינתי לעיל, לקבוע מתחם ענישה נפרד, בגין כל אחד מכתבי האישום, ואלה המתחמים:
- ת"פ 36913-09-21 - מאסר הנע בין 3-9 חודשים.
- ת"פ 46542-12-21 - החל ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.
- ת"פ 15090-04-21 - בגין כל שלושת האישומים - מאסר הנע בין 7-14 חודשים.
- ת"פ 17032-02-21 - מאסר הנע בין 4-10 חודשים.
- ת"פ 31922-03-21 - מאסר הנע בין 4-10 חודשים.
- ת"פ 55431-03-21 - מאסר הנע בין 6-12 חודשים.
- ת"פ 76252-01-23 - החל ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.
26. בגין כל 7 כתבי האישום שהנאשמת הורשעה בביצוע העבירות המפורטות בהם, מתחם העונש ההולם את מעשיה הוא מאסר הנע בין 24 חודשים ועד 60 חודשים, לצד ענישה נלווית נוספת, שהיא מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

27. בנוגע לעונש בתוך המתחם, לקחתי בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובין היתר התחשבתי בפגיעה של העונש בנאשמת, לרבות בשל גילה בהיותה ילידת שנת 1987, ובהיותה נתונה במאסר למשך 10 שנים - מאסר שקוצר, כאמרו, במסגרת עסקת שחרור חטופים, והנאשם שוחרר ביום 25/11/2022 - מספר שנים טרם סיום ריצוי עונשה המקורי. לקחתי בחשבון את הפגיעה של העונש במשפחתה של הנאשמת, הכוללת בן זוג וחמישה ילדים, והרחקתה ממעגל בני משפחתה וחבריה, לתקופה נוספת מעבר לזו שנגזרה עליה בהליך אחר. לקחתי בחשבון את דברי עדי האופי מטעם הנאשמת, שהם בעלה ואימה, וכן לקחתי בחשבון את המפורט בחוות הדעת הפסיכולוגית מטעם ד"ר שפיק מסאלחה, וכן את מצבה הנפשי לאחר שחרורה - ולכך אתייחס בהמשך. לקחתי בחשבון גם את הנזקים שנגרמו לנאשמת מביצוע העבירות ומהרשעתה, כולל העונש המשמעותי שהוטל עליה לאחר כל אירוע, כפי שטען סנגורה. לקחתי בחשבון את העדר ביצוע עבירות מאז סיום ביצוען בתיקים שבפניי, ביום 16/11/22 ועד לשחרורה ממאסר, ביום 25/11/23, דהיינו משך כשנה, כן התחשבתי בחלופי הזמן מאז הגשת כתבי האישום נגדה ועד היום. לקחתי בחשבון את עברה הפלילי של הנאשמת, וריצוי עונש של שנים בבית הסוהר, בגין עבירות אחרות, כפי שצינתי לעיל, וכן את העובדה שהיא ביצעה את כל העבירות שבפניי, בין כותלי בתי הסוהר, ובמהלך ריצוי עונש המאסר שהוטל עליה. כפי שעוד ציינתי לעיל, מעשי הנאשמת נמשכו על פני כשנתיים וחצי, במהלכם תקפה פעם אחר פעם סוהרות וסוהרים, ויש להוסיף התנהלות אלימה וממושכת מעין זו.
28. לקחתי בחשבון את מצבה הנפשי של הנאשמת, כעולה מטיעוני סנגורה וכעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית, שאמנם מצאה את הנאשמת כשירה לעמוד לדין, אך מאסרה הממושך השפיע עליה. עוד לקחתי בחשבון, שהנאשמת הייתה נתונה באשפוז משך חודשים רבים, החל משחרורה מהכלא, זאת על אף היותה כשירה לעמוד לדין. מצבה הבריאותי של הנאשמת נלקח על ידי בחשבון בכובד ראש, כמו כל יתר הנימוקים והטיעונים.
29. לקחתי בחשבון את הודאת הנאשמת המיידית בכל המיוחס לה בכל 7 כתבי האישום, ובחיסכון בזמן שיפוטי עקב כך. אני רואה בהודאת הנאשמת כהבנה למעשיה האסורים, וקבלת אחריות עליהם, ואכן התקופה שחלפה מאז ביצוע העבירה האחרונה, מלפני כשנתיים, ועד היום, מבלי לבצע עבירות נוספות, לא בתוך בית הסוהר ולא מחוצה לו, מעידה על הפנמת הנאשמת לאיסור שבמעשיה והבנתה שאל לה להמשיך ולתקוף סוהרים הממלאים את תפקידם כדין, ואף לא אחרים.
30. לאור כל השיקולים דלעיל, ומאחר והנאשמת אינה עצורה בגין התיקים שבפניי, החלטתי להסתפק ברף הענישה התחתון של מתחם העונש הכולל שקבעתי בעניינה. מאחר ואני דן את הנאשמת לריצוי מאסר, החלטתי להימנע מחיובה בתשלום קנס או פיצוי.
31. סוף דבר, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:
(א) מאסר בפועל למשך 24 חודשים.
(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו אם תעבור הנאשמת תוך 3 שנים מיום שחרורה, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשעה בכל התיקים שבפניי.
זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.
ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ה, 29 אוקטובר 2024, במעמד כל הצדדים.